

[Jens Chr. Christensen.]

marks Naturfredningsforening at skabe om fredningsbestræbelserne, vil efter min mening forstærkes, hvis regeringen og folketinget gennemfører den lovgivning, der her foreslås. Jeg tror, det kommer til at forme sig sådan, at ingen kan være tjent med — slet ikke naturfredningsvennerne — at det går sådan, at lovgivningen vækker til modstand ude i befolkningen. Derfor må jeg slutte med at sige, at fra venstres side skal regeringen ikke vente sig nogen som helst støtte til gennemførelse af det her skitserede lovforslag.

Thestrup: Det ene af de to lovforslag, vi her behandler, nemlig det, der er fremsat af den højtærede minister for kulturelle anliggender, er jo ligesom de lovforslag, vi behandlede i går, og som dem, vi har behandlet tidligere på dagen i dag, blevet til under den forudsætning, at vi stod umiddelbart over for indtræden i Det europæiske økonomiske Fællesskab. Man skulle derfor mene, at nu hvor vi i alt fald ikke foreløbig kommer ind i dette fællesskab, kunne forslaget her godt vente.

Jeg kan imidlertid se, at der er noget, der taler for en ændring af naturfredningslovens § 22, nemlig dette, at den ikke bliver fortolket således, som vi her i folketinget havde regnet med at den ville blive det. Jeg kan også se, at det, samtidig med at vi skal foretage ændringer på dette punkt i loven, vil være hensigtsmæssigt at foretage ændringer i andre bestemmelser. Jeg skal derfor ikke rejse indvendinger imod, at lovforslaget fremlægges til behandling, men jeg vil gerne betone, at så må det også være klart, at forslaget ikke skal jages igennem, uden at der bliver tid til en forsvarlig undersøgelse og en vidtgående drøftelse af det. Det er nemlig en sag, der kræver både en virkelig indgående undersøgelse og en indgående drøftelse.

Jeg vil gerne nævne 3 vanskelige spørgsmål, som forslaget efter min mening rejser. For det første: hvor langt skal vi gå i fredningsbestræbelserne? For det andet: hvilken erstatning skal den ejer have, hvis ret man griber ind i? Thi at han skal have erstatning, det betragter jeg som givet i henhold til grundlovens § 73. Og for det tredje: hvorfra og hvordan skal de vidtgående ind-

greb, som lovforslaget åbner mulighed for, administreres?

Når spørgsmålet er, hvor vidt vi skal gå i vore fredningsbestræbelser, så er det jo punkt 1 i § 1 i lovforslaget, vi skal se på. Jeg forstår det foreslåede således, at den udvidelse, der ligger i det, går ud på to ting: man ønsker en mulighed for at frede nogle åbne områder omkring byerne, uanset om de er særlig naturskønne, og man ønsker at kunne skabe naturparker som f. eks. Tystrup-Bavelse Sø området. Mit parti har i og for sig ikke noget at indvende mod principperne her, men vi må på en eller anden måde sætte sådanne begrænsninger ind, at der bliver et rimeligt forhold imellem, hvad der bliver fredet, og hvad der bliver ved at være frit. Vi må nemlig ikke glemme, at de områder, vi freder, tager vi ud af den levende udvikling og gør den til en art park eller en art museum. Det er min opfattelse, at Danmark i fremtiden må søge at få langt større turistindtægter, end vi nu har, og dette kan vi kun regne med at få, hvis vi freder en meget stor del af vore kyststrækninger og også en vis del af andre karakteristiske landskabsformer. Vigtigere endnu end hensynet til turistindtægterne er hensynet til vor egen befolknings rekreativmuligheder, og her gælder naturligvis det samme.

Men når dette er sagt, må det også fremhæves, at den største del af vort land må nu engang tjene det levende erhvervsliv, det vil sige, at det må finde sig i de ændringer, som udviklingen nødvendiggør.

Må jeg bede det høje ting sammen med mig gøre et lille tankeeksperiment. Hvad ville der være sket, hvis Frederik den Sjette havde indført en naturfredningslov som den, den højtærede minister for kulturelle anliggender her har foreslået, og hvis den ikke var blevet administreret med den mest vidtgående hensyntagen til udviklingen? Ja, der ville være sket det, at så havde København måttet holde sig inden for voldene; så kunne jernbanerne ikke have været anlagt; stationsbyerne kunne ikke være vokset op, og Jyllands hede ville ikke være blevet beplantet. Mejerier og fabrikker kunne ikke have været bygget i landsbyerne. Ja, det er vel endda sådan, at hverken telefonledninger eller elektricitetsledninger kunne være trukket, o. s. v. o. s. v. Dertil kommer, at